Rates

Subscriptions :
Inland Rs. 15-00 per year
Foreign Rs. 20-00 „ „
Single copy 40 cts. (including postage)

Advertisement :
On application

In Memoriam :
Rs. 12-50 per insertion (within 4 inches)

Order Nisi :
Rs. 15-00 for two insertions (within 6 inches)

The MORNING STAR

உதய தாரகை

Registered as a Newspaper (Established 1841). Published Every Friday

Vol. 128. JAFFNA, FRIDAY, 23RD AUGUST 1968. No. 32.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Notice

Please Aooress :

(1) All Editorial matter (excluding news) for the English pages) to : The Editor, The *Morning Star*, Vaddukoddai.

(2) All news to the News Editor Vaddukoddai.

(3) All Editorial matter for the Tamil pages to : The Tamil Editor, The *Morning Star*, Parsonage, Alaveddy

(4) All Business correspondence re Advertisements and Subscriptions and all remittances to :

The Manager, The *Morning Star* — A. Kadirgamar, Esq. College Lane, Vaddukoddai.

PUBLIC RECEPTION TO Dr. D. T. NILES

The public of Jaffna accorded the Rev. Dr. D. T. Niles a reception on his being elected to the Praesidium of the World Council of Churches as one of its six Presidents last evening at 5-30 at the Town Hall, Jaffna. Mr. G. G. Ponnambalam, Member of Parliament for Jaffna, presided, and there was a representative gathering of Hindus, Muslims and Christians present.

Mr. Ponnambalam, in the course of his speech, said that he felt it was an honour to preside at that happy function, when they were felicitating a man of the calibre of Dr. Niles. Rarely does a country produce such a man. In his younger days he was the President of the World Student Christian Movement. Today he is Chairman of the Methodist Conference in Ceylon, of the East Asia Christian Conference, and a President of the World Council of Churches. Because of his reputation as a great preacher, the W. C. C. had invited him to be the substitute for Dr. Martin Luther King for preaching the inaugural sermon, and later elevated him to this position of honour and responsibility. Mr. Ponnambalam felt sure that Dr. Niles would be a unifying influence in the Council. He was a good representative of not only his own community, but of all communities in the Island and the entire Christian Church in the country. Mr. Ponnambalam recalled the great contribution Dr. Niles' father, the late Mr. W. D. Niles, had made to the life of the people. His religion brought about unity among people and did not create or perpetuate differences. The son was a true follower of his father's principles.

Mr. K. Pooranampillai, Principal of St. John's College, Jaffna, said that it was but fitting that a function to honour a person who had received international stature should be presided over by another international figure. Mr. Ponnambalam had brought great honour to Ceylon as its representative on the United Nations' Assembly. Mr. Pooranampillai recalled the words of the late Mr. S. D. Tampoe, Advocate, that the history of the Niles' family was as long as the river Nile. He then spoke of the service which D. T's. grand-father, the late Rev. D. P. Niles, and later his father, the late Mr. W. D. Niles, had rendered our people. The Rev. D. P. Niles had striven hard to build first Hartley College and then Jaffna Central College and also had served the Church well. Mr. W. D. Niles was a noted Christian gentleman, to whom everyone was a person. He treated all as his brothers. D. T. also had developed such an attitude in his relations with people. He had a brilliant record as a student and could have made his mark as a legal luminary. But God caught him by the scruf of his neck and called him to His ministry. In Serampore he secured a first class in the final examination for the B. D. degree. Neither before him nor since has any other person obtained a first class. D. T. had proved to be a good pastor and a capable administrator. As a theologian he was able to see Education in the right perspective. He was, therefore, an advocate for Community Schools. Mr. Pooranampillai then quoted several distinguished Christian scholars who had commended highly the sermons and writings of Dr. Niles.

Mr. A. Anthony, Proctor, congratulated Dr. Niles on being elevated to one of the most important positions in the world today. Dr. Niles had always intervened in all matters where there was need. He had helped the minorities and the oppressed. Mr. Anthony recalled that during the Satyagraha campaign waged by the Tamils in 1958 Dr. Niles helped the cause not by condemning the action of the majority but by urging forcibly the rights of the minority. Mr. Anthony also referred to the movement launched by the Pope for closer co-operation between the Protestants and the Roman Catholics. He was sure that the day was not far off when all Churches would be united under one banner.

Dr. N. T. Sambanthan, Medical Superintendent of the Co-operative Hospital, Moolai, said that he was inspired greatly by the sermon Dr. Niles preached at the W. C. C. Assembly at Uppsala, which he listened to in the radio. His sermons were always very inspiring. Yet people were drawn to D. T. Niles not mainly because of his scholarship, or brilliance, or attainments, but because of his common touch. "In spite of the fact that he meets and moves with great personalities of the world, he has not lost the common touch." He was personally interested in and concerned for the welfare of individuals. Also he was never in a hurry. Added to all these, there was someone at home waiting always to show her appreciation of what her husband was and was doing.

Mudaliyar C. Muttuthamby, in the course of his tribute, said that it was a matter of great joy that a gathering, representative of all communities in Jaffna, presided over by a Hindu was there to do honour to Dr. Niles. The Tamil community had produced great men from time to time, and Dr. Niles was one of them. While Egypt could boast of only one Nile, Ceylon could be proud of several Nileses. They were proud that Dr. Niles, the intellectual giant who had won international fame, was one of them. He was also a great patriot.

Kathi M. M. Sultan, representing the Muslim community, expressed joy at being able to take part in this function, because of his long and intimate acquaintance with the family of Dr. Niles. He had the highest regard and affection for the family. He had learned a good deal from Mr. W. D. Niles, Dr. Niles' father, to whom he was deeply obliged for the encouragement, help and inspiration he gave him in his professional work. He had always extended to him his advice and love. Mr. Sultan hoped that Dr. Niles's contribution to this country and to the World Church would become richer in the years to come.

Dr. Niles, in the course of his reply, expressed gratitude for this public expression of appreciation of his work. This was the second time when such an appreciation was expressed, the first being the occasion of his receiving a doctor's degree. He expressed his warm thanks to the organisers for this function. He also thanked Mr. Ponnambalam for the inspiration he had been all these years to the Tamil community and the patience with which he had shouldered the responsibility of representing them. Differences in political convictions and ideas there might be, but no one had the right to pull down what another had built. The hand of man against man was what was happening in the world today, specially in Czechoslovakia at the present moment. Why Russia should fear a small country was difficult to understand. In the last 30 years it was a common occurrence that the majority was usually afraid of the minority. There was no way out of such a situation unless those who had differences sat and talked together. Dr. Niles then said that for the next five years the World Council of Churches would study the question of what and who man is.

Mr. S. R. Kanaganayagam proposed a Vote of Thanks.

NEW SALVATION ARMY HALL AT MEESALAI

We are happy to announce the opening of a new Salvation Army building at Meesalai. The Dedication Service will take place on Sunday, September 1, 1968, at 5-00 p. m. The public are invited to attend.

Colonel Burton Pedlar, Territorial Commander of the Salvation Army in Ceylon, will preside at the service.

"LAND EVALUATION" SYMPOSIUM : AUSTRALIA

On invitation to participate in the "Land Evaluation" Symposium, organized jointly by U. N. E. S. C. O. and C. S. I. R. O. (Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization) and to be held in Canberra, Australia, during the last week in August, is Prof. George Thambyahpillay of the University of Ceylon.

Prof. Thambyahpillay, who is also a U. N. E. S. C. O. Consultant, participated in 1965 in a U. N. E. S. C. O. "Arid Zone Geomorphology" study programme in Ceylon's Dry Zone. As a Consultant Prof. Thambyahpillay has also attended the U. N. E. S. C. O. Experts' Conference in Oxford University.

While in Canberra Prof. Thambyahpillay will have discussions with Prof. O. H. K. Spate (Institute of Advanced Study) and Prof. A. T. A. Learmonth (Geography) on programmed-studies on tropical environmental investigations to be carried out in tropical Australia and New Guinea in 1969 — 1970. Prof. Thambyahpillay will be attached to the Australian National University next year (1969 — 1970) as a Visiting Professor.

SERVICE OF THANKSGIVING

A Service of Thanksgiving for the life of Caroline Thiraviam Jeyarajah, wife of Mr. E. J. Jeyarajah, retired Business Manager of the McLeod Hospital, Inuvil, was held at the C. S. I. Church, Chavakachcheri, last Wednesday, the 21st inst., at 5 p. m. The Rev. J. J. Ratnarajah led the service. The Lessons were read by Mr. I. P. Thurairatnam, a brother of the late Mrs. Jeyarajah, and Mas. Vijit Chinniah, one of her grandsons. Two special songs were sung, one by a group consisting of some members of the staff of Uduvil Girls' College and her son Mr. Reggie Jeyarajah and the other by her sons and daughters. The Bishop of the Jaffna Diocese, C. S. I., the Rt. Rev. Dr. S. Kulandran, preached the sermon and Miss A. H. Paramasamy, Principal of Uduvil Girls' College, paid a tribute to Mrs. Jeyarajah's life. The Rev. K. S. Jeyasingam led the Litany of Praise. The service came to an end with the benediction pronounced by Bishop Kulandran.

Bishop Kulandran based his sermon on 2nd Corinthians, chapter 5, verse 7: "For we walk by faith not by sight". He said that man was the only one among the living creatures on earth who had the privilege of having faith. If man lived only by seeing, what would be his lot? One could produce works of literature, or build cities, or rule kingdoms, but still life would be limited to a period of mere seventy to eighty years. It was the Christian conviction that man lived by faith and not by sight. The Bishop stressed that faith was not mere believing what was not true. There were some people to whom faith was only that. In the words of the book of Hebrews in the Bible, "Faith is the assurance of things hoped for, the conviction of things not seen. For by it the men of old received divine approval." Faith gave a certainty about the unseen. While the seen was temporary, the unseen was eternal. We could possess this kind of faith, because we know Him who has promised. Therefore, in the words of St. Paul, we ought to be of courage. Our citizenship is in heaven. Though we are now on earth, if we could live by our faith, we could have joy.

Miss Paramasamy, in the course of her tribute to the life of Mrs. Jeyarajah, said that Mrs Jeyarajah belonged to that class of people, who though unrecognised as the leaders or the big ones of the earth, nevertheless were the anointed of God. They had a covenant with God and in their day to day life in pursuing the duty assigned to them by God kept their promises to Him. Mrs. Jeyarajah was a mother in the fullest sense of the word. She came from a family of great Christian traditions and upbringing. Hence, it was no wonder that the home she ran — beautiful and hospitable — reflected her character fully. She learned to be efficient and careful about every thing from her student days at the Uduvil Girls' College. When she entered this school, it was in the golden era of its history. And the school made its mark on her. It helped her to use her talents fully and joyously, and even to multiply them. As Secretary of the Uduvil Old Girls' Association, she took an abiding and enthusiastic interest in its work and in all the activities of the school. All happenings in the school evoked a concerned and generous response from her. She regarded the school as her own. She loved the beautiful and ever laboured to make others happy. She exhorted others to practise unity and harmony among themselves and went about spreading friendship. Prayer was life to her. In her relations with her sons-in-law and daughters-in-law she proved to be a true mother to them, treating them as her own children. In all her doings she was motivated not by a sense of duty but by a compelling love.

CORRECTION

Mr. and Mrs. K. Rasanayagam, of 2nd Cross Street, Jaffna, whose death we recorded in our issue of the 9th inst., leave behind Mr. R. Wijeysooriar, teacher at Tanjong Malim in Malaysia, and Mrs. Wijeysooriar, Mr. R. Jeyasingham, of the Telecommunication Department, Kuala Lumpur, and Mrs. Jeyasingham, (sons and daughters-in-law); Mr. R. Rajathurai, of the Local Government Service, Omantai, (son); Mr. N. R. Balasingham, Education Officer, Chavakachcheri, and Mrs. Balasingham, Mr. S. Sabaratnam, Irrigation Engineer, Anuradhapura, and Mrs. Sabaratnam and Mr. Francis, the District Court Secretary, Kalmunai, and Mrs. Francis (sons-in-law and daughters).

This information was inadvertently dropped [illegible]

12th ALL-ISLAND Y. M. C. A. BOYS' CAMP

The above Camp was successfully concluded on the 17th inst. at Trinity College, Kandy.

New features this year included a special session entitled "Know your Y", a 'Y. M. C. A. Membership Drive', "a Talent Contest", and "personal interviews" with the boys. The boys who were from the Protestant, Catholic, Buddhist, Hindu, and Islamic faiths were divided into 4 Houses named after 4 famous Y. M. C. A. personalities: George Williams, John R. Mott, Dalton McClelland and Eric Stinge.

On the opening night, the Campers were briefed on the lives of these personalities by Messrs. R. O. Buell, National General Secretary of Y. M. C. A's, and Hans Horst Ziller, Fraternal Secretary. This was followed by a film on the 1955 Paris Y. M. C. A. centennial celebrations.

Each day there was a 'theme' presented as a 'thought for the day'. These were "The Full Man", "Love", "Holiness", "Composure", "Sincerity" and "Responsibility". The Bible-study for Christians and Moral Instructions for non-Christians and the Play Acting sessions were based on these themes.

At the Membership Drive held on the last day, 6 boys from different Y. M. C. A.s spoke on their experiences as Y. M. C. A. members. At the end of this period all Campers who did not belong to any Y. M. C. A.s consented to join the Y. M. C. A. as soon as they got back.

A noteworthy feature in Camp this year was the Y. M. C. A. publication of the "Camp Chronicle". Copies of this publication were distributed to every one on the last day. The Chronicle included names of Campers and Staff, Messages from the National General Secretary and the Camp Director, Reports on all activities, Reports of Houses, Results of Competitions, Articles by Campers and Staff, and the Camp programme. (Copies of this publication can be had on request from the National Council of Y. M. C. A.s)

The rest of the activities included Indoor and Outdoor Games, Archery, Rifle shooting, a Quiz Contest, Mr. Camper and Wrestling Contests, Camp-Olympics, Campfire and Camp Concert. Mr. Marcus Navaratnarajah was the Camp Director and Mr. Harold Sithamparam, Assistant Camp Director.

WEDDING

The marriage was solemnised at the Erlalai North Church (C. S. I.) on Monday, the 19th inst., at 4-30 p. m. of Mr. Sellathurai Palasingham Jeyasingham, Worker in charge of the Usan Church (C. S. I.) and son of the late Mr. S. Palasingham and Mrs. G. M. Palasingham of Chunnakam, and Miss Grace Pushpamany Rasiah, of the staff of Maha Vidyalaya, Erlalai, and daughter of Mr. and Mrs. V. E. Rasiah, of Erlalai North. The Bishop of the J. D. C. S. I., the Rt. Rev. Dr. S. Kulandran, officiated at the solemnisation, assisted by the Rev. S. S. Arulampalam. The Rev. J. J. Ratnarajah preached the homily. A reception followed at the bride's residence.

CHRISTIAN INSTITUTE FOR THE STUDY OF RELIGION AND SOCIETY

Under the auspices of the Christian Institute for the Study of Religion and Society, the Rt. Rev. Dr. S. Kulandran, Bishop of the Jaffna Diocese, of the Church of South India, delivered a lecture on "The Linguistic School of Atheism" on Saturday, the 10th inst., at 4-30 p. m. at the Christa Seva Ashram, Maruthanamadam. Dr. W. L. Jeyasingham, the Chairman of the Institute, presided.

A Seminar was held at the Ashram last Saturday, the 17th inst., on "Compulsions of Hindu Culture in the Modern Scientific Age", from 9-30 a. m. to noon. The Rev. C. Arangaden, Translations Secretary of the Bible Society of India, delivered a lecture on the subject. Mr. S. Ambihaipagan, retired Principal of Valdeswara Vidyalayam, presided.

AMERICAN HIGH SCHOOL STUDENT TO SPEND A YEAR IN VADDUKODDAI

Miss Brenda Grove, a fourteen year old, 10th Grade student from the Portales, Junior High School, New Mexico, arrived in Vaddukoddai last week and resides in the home of Mr. and Mrs. R. S. Thambiah [illegible] the Thambiahs and the Groves have been good friends for a long time and this visit further strengthens their ties and those between Jaffna and America. Mr. Pearce Grove, the father of Brenda, is the Librarian at the Eastern New Mexico University.

Brenda was a keen student of Mathematics, Art and Spanish and on her way to Ceylon she spent some time along with a group in Lisbon, Madrid, Rome and Athens, and flew straight from Athens to Colombo.

She intends to cover as much of Grade 10 work here, at the same time to learn Tamil language and culture, specially oriental music and dancing. She is also keenly interested in swimming and tennis. She is a member of the Methodist Church.

We are happy to record that Jaffna is able to reciprocate the American Field Service Programme for Ceylonese students by such invitations as this, at least in a private and personal way, and this valuable educational move by the Thambiahs and Groves, we hope, will lead to many more such exchanges between American and Ceylonese families.

THE CEYLON BIBLE SOCIETY

Special Bible Essay Prizes

The Ceylon Bible Society offers prizes for Seniors (15—18 years old) and Juniors (10—14 years old) for Essays of not more than 1500 words each to be written in English, Sinhala or Tamil and certified as the original work of the competitors by a parent or the School Principal on one of the following themes;

"What the Bible has done for me"

or

"How we use the Bible in our home".

All persons who wish to compete for these prizes will have to send the Essay with the proper application form supplied by the Ceylon Bible Society duly completed.

The prizes awarded will be Rs. 50/- for the best Senior essay in Sinhala, Tamil or English and Rs. 25/- each for the best Junior essay in Sinhala, Tamil or English. The prizes will be given in the form of orders for books on the Christian Religion to be ordered from the C. L. S. or the Corner Book Shop. Additionally, each prize-winner will be awarded a Bible for not more than Rs. 12/- by the Ceylon Bible Society.

Only essays sent with the completed application form received at the Bible House, 293, Galle Road, by 4-00 p. m. on September 30th, 1968, will be eligible and no correspondence or interviews will be granted on any matter concerning these essays except any elucidation necessary concerning these conditions.

The Prizes will be awarded at the Annual Meeting of the Ceylon Bible Society, to be held on Monday, 9th December, 1968.

CELESTINE FERNANDO,
Secretary.

The Bible House,
293, Galle Road,
Colombo 3.

FROM FAR AND NEAR

U. S. ORBITS NEW WEATHER-WATCH SATELLITE

A new weather-watch satellite, ESSA—7, went into orbit last Friday to take storm-cloud pictures around the world as the peak of the Atlantic and Pacific hurricane season nears. It was the seventh ESSA (Environmental Survey Satellite) and the 16th of the Tiros type to be launched successfully in a programme that dates back to mid—1960 and has seen no failures.

The National Aeronautics and Space Administration (NASA) said the new satellite is "operating normally" in an orbit only a few kilometers off the path that was planned for it. ESSA—7 is rolling along in orbit like a cartwheel, its cameras peering out from the rim. They are to take pictures as the earth comes into view once each revolution so that the craft will view weather all over the globe every 24 hours.

The pictures will be stored for transmission to stations at Fairbanks, Alaska and Wallops Island, Virginia, for relay to the National Environmental Satellite Center at Suitland, Maryland. There they will be incorporated into weather maps for worldwide distribution. It takes about three hours from the time the pictures are read to distribution by radio facsimile around the world.

The main purpose of the new satellite is to direct and track major tropical storms (hurricanes and typhoons) in time for advance warning to threatened nations.

In the past two and one-half years, 3,000 warnings based on weather satellite photographs have gone out from the Suitland Center to threatened areas, resulting in great savings of life and property worldwide. Officials believe that since 1963 no tropical storm anywhere in the world has escaped satellite detection.

CHRISTIANS AND OTHER FAITHS

A plea that the Anglican Communion should pay greater awareness to other world faiths was made at the Lambeth Conference by the Archbishop of Perth, the Most Rev. George Appleton. He commented: "If we hope to present Christ to other faiths as the convergent point of all faiths, then we have to take their religions seriously. If we hope for a better world, for a better ordering of society, for social justice and for world peace, then we have to realise these things can only come about in large areas of the world through other religions. We have got to work in partnership with them, wherever this is possible without in any way soft-pedalling our faith in Jesus Christ. Dialogue with other faiths is of supreme importance if God's work in the world is to be done". He added that Christians had to realise that God could also carry out his work through people of other faiths. The Church must be prepared to learn from, and share experiences with, adherents to these faiths.

ORDER NISI

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA

Testamentary Jurisdiction
No. 2255

In the matter of the intestate estate of the late Kamaladevi Rajaratnam of Sandilipay North, Sandilipay

Deceased

Veeragathy Rajaratnam of Sandilipay North, Sandilipay.

Petitioner,

Vs.

1. Rasuki Rajaratnam
2. Rajaratnam Kirupakaran
3. Rakini Rajaratnam, all three minors of Sandilipay North, Sandilipay appearing by their Guardian-ad-litem the 4th Respondent.
4. Ratnasingam Thevendran of Sandilipay North, Sandilipay.

Respondents

This matter coming for disposal before I. M. Ismail, Esq., District Judge, Jaffna on the 12th day of July, 1968 in the presence of Mr. Kandiah Gunaratnam, Proctor on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated 12th day of July, 1968 having been read.

It is ordered that the 4th Respondent above-named be and he is hereby appointed Guardian-ad-litem of the 1st to 3rd Respondents above-named for the purpose of these proceedings.

It is further ordered that the Petitioner above-named be and he is hereby declared entitled as the husband of the deceased above-named to have Letters of Administration to the estate of the deceased issued to him accordingly unless the respondents above-named or any other person or persons interested shall on or before the 4th day of September, 1968 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

It is further ordered that the Petitioner do produce the said minors in Court on the said date.

This 12th day of July, 1968.

Sgd. I. M. Ismail,
District Court, Jaffna.

Drawn by,
Sgd. K. Gunaratnam,
Proctor for Petitioner.

31 & 32

FLOWERS
FOR
ALL OCCASIONS
Phone or write ;
Lane & Company
P. O. Box 19
NUWARA ELIYA.
Grams: "LANES" — *Phone:* 376

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

உதயதாரகை

கிறிஸ்தவ வார இதழ்] Estd. 1841 [UTHAYATHARAKAI

மலர் 128] 23 — 8 — 1968 [இதழ் 32

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்த ஜனத்துக்கும் இழிவாம்."

வாழ்க மணமக்கள்

ஜெயசிங்கம் — புஷ்பமணி

சென்ற திங்கட்கிழமை (19-8-68) மாலை 4 - 30 மணிக்கு ஏழாலை வடக்குத் தேவாலயத்தில் அத்தியட்சர் கலாநிதி ச. குலேந்திரன் அவர்களால், மறைத்திரு. எஸ். எஸ். அருளம்பலம் அவர்களின் உதவியுடன் ஒரு பரிசுத்த விவாகம் நிறைவேற்றப் பட்டது.

மணமகன் :

திரு. செல்லத்துரை
பாலசிங்கம் ஜெயசிங்கம்

(தெ. இ. ச. உசன் ஊழியர் கன்னுகம் காலஞ் சென்ற திரு. செல்லத்துரை பாலசிங்கத்தின் மகன்)

மணமகள் :

செல்வி இறேல் புஷ்பமணி
இராசையா

(ஆசிரியை, ஏழாலை திரு. வி. ச. இராசையாவின் மகள்)

மறைத்திரு. ஜே. ஜே. இரத்தினராசா மணமக்களுக்கு நல்லுரை வழங்கினர்.

மணமகளில்லத்தில் உபசரணையும் மணமகனில்லத்தில் இரவு விருந்தும் நடைபெற்றன.

நன்றிசெலுத்தும் ஆராதனை

கடந்த புதன்கிழமை (21-8-68) மாலை 5 மணிக்குச் சாவகச்சேரித் தேவாலயத்தில் மறைத்திரு. ஜே. ஜே. இரத்தினராசா அவர்கள் தலைமையில் காலஞ்சென்ற திருமதி கரோலின் திரவியம் ஜெயராசா பேரில் ஒரு நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை நடத்தப்பட்டது. சோகமுறும் திரளான நண்பரும், சுற்றமித்திரரும் சமூகமாயிருந்தனர். திரு. ஐ. பி. துரைரத்தினம் (சகோதரன்) செல்வன் விஜிற் சின்னையா (பேரன்) ஆகியோர் வேதப்பாடங்களை வாசித்தனர். குடும்பத்தினரின் உருக்கமான கீதமும் இடம் பெற்றது.

அத்தியட்சர் கலாநிதி குலேந்திரன் அவர்கள் "நாம் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறோம்" (II கொரி. 5 : 6) என்னும் பொருளில் அருளுரையாற்றும்போது நாம் காணப்படும் பொய்யானவைகளை நம்பி ஏமாறுகிறவர்களாயல்ல, காணப்படாத, வரப்போகும்மகிமையைக் குறித்த விசுவாசிகளாய் நடக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டனர்.

செல்வி அரியம் ஹட்சன் பரமசாமி தமது பாராட்டுரையில், அம்மையாரது பாடசாலைக் காலத்திறமைகள், பாடசாலையில் இன்றுவரையுள்ள பற்று, அதன் வளர்ச்சியிலுள்ள அக்கறை, அழகிலும் புனிதத்திலுமுள்ள பிரீதி, மனைவியாய், தாயாய், சகோதரியாய், சினேகிதியாய், அயலாளாய் அவரிடத்திருந்த அன்பும், பண்பும், பக்தி விசுவாசத்தோடுகூடிய செபவாழ்வு, ஆலயத்துக்கண்மையில் வாழும் ஆசை, உபசரணை, அனுதாபம், மகிழ்ச்சி, பிறர்மேல் உள்ள கரிசனை ஆதியாம் நற்பண்புகளைப் பாராட்டினர்.

மறைத்திரு. கே. எஸ். ஜெயசிங்கம் அவர்கள் தோத்திரமாலையை நடத்தினர். அத்தியட்சரின் ஆசீர்வாதத்துடன் ஆராதனை முடிவுற்றது.

ஆச்சிரம ஆண்டு விழா

நேற்று (22-8-68) மருதனாமடம் கிறிஸ்த சேவ ஆச்சிரம ஆண்டுவிழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. காலை 6 மணிக்கு நடைபெற்ற நற்கருணை ஆராதனையை மறைத்திரு. சாம் அல்விறெட் நடத்தினர். அங்கிளிக்கன் சபையைச் சேர்ந்த மறைத்திரு. அல்விறெட் சின்னையா அருளுரை வழங்கினர்.

7-30 மணிக்கு 2 இந்துப் பிள்ளைகளும், ஒரு கிறிஸ்த பெற்றோரின் பிள்ளையும் சின்னண்ண திரு ஏழுக்காடப்பட்டனர். 8-30 மணிக்கு ஏழாலை வடக்குச் சபை வாலிபரால் நடத்தப்பட்ட தோத்திர ஆராதனையில் மூருங்கன் சபைக்குரு மறைத்திரு டி. எஸ். தர்மபாலன் அருளுரை வழங்கினர். 10 - 30 மணி தொடக்கம் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது.

மாலை 4-30 மணிக்கு கலாநிதி லூதர் ஜெயசிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்ற பகிரங்கக்கூட்டத்தில் ஆச்சிரமத்தைச் சேர்ந்த செல்வன் செல்வநாதன் வேதப்பாடம் வாசித்துச் செபித்தனர். பிரித்தானிய மெதடிஸ்த சபைப் பிரமுகர் மறைத்திரு. ஜே. சி. பெனெற் பேசியபோது தாம் கலந்துகொள்ளக் கிடைத்தமையையும், கர்த்தருக்குள் ஒரே குடும்பமாய் யாவரும் காணப்படுவதையும் பாராட்டி, பிரி. மெதடிஸ்த சபையின் வாழ்த்தைத் தெரிவித்து ஆண்டவரிடம் ஒரு தாய் தன் பிள்ளைகள் இருவருக்கும், வலது இடதுபக்க உரிமைகேட்ட போது, அவர் அவர்களைப் பார்த்து தாம் பருகும் பாத்திரத்தில் அவர்களும் பருக முடியுமா என்ற கேள்வியை ஆதாரமாகக்கொண்டு அவர் தொண்டாகிய தேவையை நிறைவாக்கும் பணியைக் கதைகள் மூலம் விளக்கி, நமது பணமும் சேவையும் அவர் வழியில் செலவிடப் படும்போதே அவர் பாத்திரத்தில் பருக முடியுமென விளக்கி, நாம் சொல்லும் பதில் என்ன என வினவினர். கிறிஸ்து விரும்பியதைச் செய்வதாலும், அவரைப் பின்பற்றுவதாலேயுமே உலகெங்குமுள்ளவர்கள் ஒரே குடும்பமாக வாழும் அனுபவம் பெறுவரென அவர் குறிப்பிட்டனர்.

அடுத்துப் பேசிய செல்வி. எம். பி. டேசர், தம்மிடம் சென்ற நியாயசாஸ்திரிக்கு ஆண்டவர் சொன்னபடி ஆச்சிரம வாசிகள் நடப்பதையும், வணக்கமுறை, சபை ஐக்கிய சாதனை, அடக்கமான வாழ்க்கை, ஆண்டவரின் மீட்பின் வல்லமையை அனேகருக்குக் காட்டல், புதிய தன்மை பெற்று ஆண்டவரைச் சேவிக்கப் பிறரை வழிநடத்திய பெருமை ஆகியவைகளைப் பாராட்டி, ஆண்டவரின் அன்பில் நிலைத்திருக்கப் புத்திகூறினர்.

சின்னண்ணன் நன்றியுரை கூறினர்.

வண. கலாநிதி நைல்ஸுக்கு யாழ்ப்பாணத்தவரின் பாராட்டுதல்கள்

உலக திருச்சபை மன்றங்களின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட வண. நைல்ஸுக்கு நேற்று (22-8-68) யாழ் மாநகரசபை மண்டபத்தில் ஒரு வரவேற்பு உபசரணை நடைபெற்றது.

கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்துப் பேசிய திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், நாம்இன்று கலாநிதி நைல்ஸைப் பெருமைப்படுத்த ஈண்டுக் கூடியுள்ளோம். ஆனால் உண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தவரை அவர்தான் பெருமைப் படுத்தியுள்ளார் என்றார். நீதி வழுவாத நைல்ஸ், மனவுறுதி படைத்த நைல்ஸ், பல்லாண்டு வாழ்ந்து இலங்கையின் ஒருமைப் பாட்டுக்கு உழைக்கவேண்டுமென்றும், தற்பொழுது அவர் ஏற்றிருக்கும் மெதடிஸ்த திருச்சபைப் பீடம் அதற்கு வழிவகுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

திரு. கே. பூரணம்பிள்ளை நைல்ஸ் சந்ததியின் வரலாறு நைல் நதியைப்போல் நீண்டதென்றார். வண. டி. பி. நைல்ஸ், திரு. ஜி. சி. எபி. நைல்ஸ் போன்ற பெருந்தகைகளின் சந்ததியில் வந்த டி. ரி. நைல்ஸை ஆண்டவர் தமது சேவைக்கு அழைத்துக் கொண்டார் என்றார். உலகத் தலைவர்கள் கலாநிதி நைல்ஸைப்பற்றிக் கூறிய விடயங்களைப் பிரதிசெய்து படித்துக்காட்டிய திரு. பூரணம்பிள்ளை அவரின் வித்துவப் பெருமையைச் சபையினருக்குத் தெளிவாக எடுத்து விளக்கினர்.

டொக்டர் என். ரி. சம்பந்தன் நைல்ஸின் வித்துவத் திறமையை விட, அவரிடம் பொதிந்துள்ள பண்புதான் மிகப்பெரிது என்றார். உலகத் தலைவர்களில் ஒருவராக விளங்கும் நைல்ஸ் அவர்கள், அவசர வேலையுள்ளவராகவோ, பெருமை படைத்தவராகவோ தன்னைக்காட்டிக் கொள்வதில்லை என்று கூறினர். முதலியார் முத்துத்தம்பி உலக சமயங்கள் யாவும் ஒன்றேயெனவும், மத்திய கல்லூரியில் கற்ற பாசத்தால் இன்று இக்கூட்டத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்றும் கூறினர். முத்துக்குமாரசாமி, ஆனந்தகுமாரசாமி, இராமநாதன், அருணாசலம்போன்ற பெரியார்களின் வரிசையில் வைத்து எண்ணக்கூடிய அறிஞர் இருவர் இன்று மேடையில் வீற்றிருக்கிறார்கள் என்றார், காதி எம். எம். கல்தான் பேசுகையில்திரு. ஜி. ஜி. நைல்ஸ் மீது கொண்ட அன்பினுற்றான் தான் அவர் தமயனுக்குப் புகழ்மாலை சூடவந்தேன் என்றார். திரு. ஏ. அந்தனி கத்தோலிக்கர் சார்பில் பாராட்டுதல்கள் கூறினர்.

உபசரணைக்குப் பதிலளிக்கையில் த. கலாநிதி நைல்ஸ் இன்று இலங்கை மட்டிலுமன்றி உலகம் முழுவதுமே காணப்படும் முக்கிய அம்சம், 'பெரும்பான்மையினர் சிறுபான்மையினருக்குப் பயப்படுவதுதான்' என்றார். ஓர் அரசியற் கட்சி, இன்னொரு அரசியற் கட்சிசெய்யும் வேலையை நாசம் செய்யக் கூடாது எனறும், அரசியல் நடவடிக்கைகளின் காலம் மலையேறி விட்டதென்றும் இனி அரசியல்வாதிகள் ஒருங்கே அமர்ந்து மனம்விட்டுப் பேசுவதுதான்பிரச்சினைகள் தீர வழியென்றும் அவர் கூறினர்.

திரு. எஸ். ஆர். கனகநாயகம் நன்றியுரை வழங்கினர்.

35 ஆசிரிய பதவிகள்

கல்வித் திணைக்களத்தால் அடுத்த தவணை 35 பட்டதாரிகள் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படுவர். இப்பதவிகளில் 7, கல்வியை விசேடமாகக் கற்ற (B. Ed) பட்டதாரிகளுக்குப், மிகுதி கலைப் பட்டதாரிகளுக்கும் வழங்கப்படுமெனத் தெரியவருகிறது.

> இறைவன் நமது விடுதலை குறித்துக் கருணை பொழிந்த வண்ணம் இருக்கிறான். நம்மை உய்விக்க அவன் படும் பாட்டுக்கோர் அளவில்லை.

இரட்சணிய சேனைத் தளபதி

இரட்சணிய சேனைத் தலைவராகிய தளபதி விறெடறிக் கூட்டே அவர்கள் நவம்பர், டிசம்பர் மாசங்களில் இலங்கை, இந்தியாவைத் தரிசிக்கவிருக்கிறார். நவம்பர் இறுதி வாரத்தில் (23 – 28) இலங்கையைப் பார்வையிடுவார். பின்னர் திருவாங்கிரத்துக்கும் அங்கிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கும் செல்வார்.

இந்தியாவில் ஹரிசனர் நிலை

இந்திய அரசாங்கத்தின் உணவு அமைச்சரும், ஒரே ஒரு ஹரிசன அங்கத்தவருமான திரு. ஜெகஜீவன் ரும் அவர்கள் ஹரிசன கிறிஸ்தவர்கள் கூட்டமொன்றில் உரை நிகழ்த்தியபோது, "சட்டமூலம் நீக்கப்பட்டுள்ள இந்த சாதியமைப்பில் தீண்டாதார் எனச் சொல்லப்படும் ஹரிசனர்கள் கிறிஸ்தவர்களான பின்பும் குறைவாகக் கணிக்கப் படுகிறார்கள்; ஒரு இந்து வேறு மார்க்கத்தைத் தழுவியபோதும், அவரது சாதியுணர்வு அவரோடு நிழலாகப் பின் செல்லுகிறது" [illegible]

புனித தோமஸ் கல்லூரியின் புதிய உப அதிபர்

குருத்தலாவைப் புனித தோமஸ் கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கி அரும்பணி புரிந்த திரு. பிறுன் ஜயசிங்க செப்டம்பர் மாதந்தொடக்கம் கொழும்பு புனித தோமஸ் கல்லூரியின் உப அதிபராகப் பொறுப்பேற்கிறார். அப்பதவியிலிருந்து சில காலம் பயிற்சிபெற்றுப் பின் கல்லூரியின் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்வாரென விஷயமறிந்த வட்டாரங்கள் கூறுகின்றன.

இருளில் பார்வை அளிக்கும் அரிய சாதனம்

கடும் இருளில் தல்லியமான பார்வையளிக்கும் நவீன சாதனத்தை பிரிட்டிஷ் விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இந்த புதிய சாதனம் சமீபத்தில் பிரிட்டிஷ் தொழில் நுட்ப அமைச்சின் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டது.

'பார்வை பெருக்குமானி' என்று அழைக்கப்படும் இந்தச் சாதனம் ஒரு சிறிய ஒளிக்கீற்றையும் 50, 000 தடவைபெருப்பித்து பார்வைப் புலனைத் தெளிவாக்கிவிடும் அபார சக்தி படைத்தது. இரவில் நட்சத்திரங்களிலிருந்து பெறப்படும் மங்கிய தெளிவற்ற ஒளியைக் கூட பட்டப்பகல் போன்று பிரகாசமாகக் காட்டி, பாவிப்பவருக்குத் தல்லியமான பார்வையை அளிக்கும்அதிசய சாதனம் இது.

கண்ணடிபோன்ற இந்தச் சிறிய கருவியைக் கண்களில் மாட்டிக்கொண்டு 'கும்' இருட்டிலும் கூசாமல் நடந்துசெல்லலாம்.

மயிலிட்டி மீன்பிடித் துறைமுகம்

பல காலமாகத் தாமதப் பட்டிருந்த மயிலிட்டி மீன் பிடித் துறைமுக வேலை கடந்த வாரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பொறியியல் கூட்டுத்தாபனம் மேற்கொண்டுள்ள இம்மீன்பிடித்துறைமுக வேலையைக் காங்கேசன்துறை பட்டின சபை உப தலைவர் திரு. சிவனடியார் ஆரம்பித்து வைத்தார்.

பதினைந்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறுவப்படவிருக்கும் இம்மீன்பிடித் துறைமுகம் இரு ஆண்டில் பூர்த்தியாகுமெனத் தெரியவருகிறது.

ஐந்து தொன் நிறையுள்ள 3000 பாரக் கற்கள் இவ்வேலைக்கு தேவைப்பட்டதாகவும், இப்பாரக் கற்கள் எடுப்பதில் சிரமம் ஏற்பட்டதால் வேலை தாமதப்பட்டதாகவும், இக்கற்களைக் கொங்கிறீற்றில் செய்து உபயோகிக்கப் பொறியியல் கூட்டுத்தாபனம் நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது.

நவீன பஸ்நிலையம் விரைவில் அமைக்கப்படும்

இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் செலவில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நவீன பஸ் நிலையத்தினை நிறுவுவது சம்பந்தமாக நடந்த பேச்சுவார்த்தைகள் பயன் அளித்துள்ளன. இந்த பஸ் நிலையம் அமைப்பதில் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைக்கும், யாழ்ப்பாணம் மாநகர சபைக்குமிடையில் ஒரு சமாதான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இச்சமாதான ஒழுங்கின்படி இ. போ. சபையினர் வருடம் ஒன்றுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் மாநகர சபைக்குக் கொடுப்பதற்கும், அதே வேளையில் புதிய பஸ் நிலைய அமைப்புக்கு வேண்டிய நிலத்தை நெடுங்காலக் குத்தகையில் மாநகர சபையிடம் இருந்து இ. போ. சபை பொறுப்பேற்பதற்கும் சம்மதம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. விரைவில் புதிய பஸ் நிலையத்திற்கான பூர்வாங்கவேலைகள் ஆரம்பிக்கப் படும்.

மாணவ ஆசிரியர்கள் நியமனம்

இலங்கை முழுவதிலும் உள்ள பாடசாலைகளில் வரும் செப்டம்பர் மாதம் முதலாம் திகதியிலிருந்து நாலாயிரத்து இருநூறு மாணவ ஆசிரியர்கள் பதவி ஏற்கவிருக்கின்றனர்.

1966 ஆம் ஆண்டில் நடத்தப் பெற்ற [illegible] ஆசிரியர் பரீட்சைகளில் சித்தியடைந்தவர்களுக் கிடையிலான நேர்முகப் பரீட்சை பிராந்தியக் கல்வி அலுவலகங்களில் அண்மையில் நடைபெற்றதைத் தொடர்ந்து, நேர்முகப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவர்களுக்கான நியமனக் கடிதங்களைக் கல்வியமைச்சு அனுப்பி வருகின்றது.

ஆங்கிலமாணவ ஆசிரியராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பலருக்கு நியமனக்கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளதைத் தொடர்ந்து, அவர்களுக்கான பயிற்சிவகுப்பு கடந்த திங்கள் முதல் யாழ்ப்பாணம் வேம்படிப் பாடசாலையில் ஆரம்பமாகி நடைபெற்று வருகின்றது. ஆங்கிலம் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதி மாணவ ஆசிரியர்களுக்கான நியமனக் கடிதங்கள் மிக விரைவில் பரீட்சார்த்திகளுக்குக் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. செப்டம்பர் முதல் திகதியிலிருந்து இவர்கள் தொடர்ந்து நியமனம் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

மனிதனை இயக்கும் சக்தியெது ?

தொகுப்பு : S. S.

மனிதனுடைய இயக்கங்களையும் நடத்தைகளையும் நிர்ணயிக்கும் சக்தியெது என்பது இன்னும் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினை. உளவியல் அறிஞர்கள் கூறும் கருத்துக்கள் சுவாரஸ்யமானவை. அவற்றில் சிலவற்றைத் தருவோம்.

சுபாவம் :

மண்டூகல் என்ற உளவியல் அறிஞர் மனிதனுடைய மூலை சில சுபாவங்களை அலலது பிறவிக் குணங்களைக்கொண்டு விளங்குகிறது. பிறவிக் குணமே சகல சிந்தனைகளையும் நடத்தைகளையும் தூண்டும் சக்திகளின் திறவுகோலாக விளங்குகிறது என்பார்.

தன் நினைவற்ற மனம் :

பிறொய்ட் என்ற அறிஞர் மனிதனுடைய சிந்தனையில் உணர்வுள்ள மனம், முன்னுணர்வுள்ள மனம், தன் நினைவற்ற மனம் என மூன்று அடுக்குகள் உள்ளனவென்பார். தன் நினைவற்ற மனம் நிறைவேறாத ஆசைகளையும், கோபதாபங்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது. அவை ஐந்து வயதிற்குள் பூர்த்தியாகி விடுகின்றன, எனவே ஐந்து வயதிற்குள் நடைபெறும் சம்பவங்களே தன்நினைவற்ற மனதுள் அடங்கி மனிதனின் பிற்கால வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கின்றன என்பது இவருடைய சித்தாந்தம்.

மனிதனுடைய தேவைகள் :

மார்ஸ்லோ என்ற உளநூல் அறிஞர் மனிதனுக்குப் பல தேவைகள் இருக்கின்றன; அவற்றை நிறைவேற்றும்வண்ணமாகச் சிந்தனை மேற்கொள்ளப்படுகிறதென்பார். மனித தேவைகளை அவர் சரீர தேவைகள், பாதுகாப்பு, அன்பு, மதிப்பு தன்னிறைவு என்ற அடிப்படை' யில் ஒழுங்குசெய்தார். இவைகளில் மனிதனுடைய சிந்தனை முதலில் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய முயலுகின்றன என்றும், அவை பூர்த்தியானுற்றான் அடுத்த தேவையில் கவனம் ஏற்படும் என்றும் கூறினர். உதாரணமாக இவ்வரிசையிலே முன்னுக்கு நிற்கும் அன்புத் தேவை நிறைவேறினுற்றான மனிதன் தன் மதிப்பை உயர்த்துவதற்கு முயற்சிப்பான் என்பது அவர் முடிபு.

இயக்கங்களின் சுயாதீனம் :

ஆல்பேர்ட் என்ற அறிஞர் இயக்கங்கள் சுதந்திரமானவை; சமகாலத்திய சம்பவங்களினாலும், தேவைகளினாலும் நிர்ணயிக்கப் படுகின்றன; முன்பிருந்த தேவைகளினால் உருவாக்கப்பட்டாலும் பின்னர் சுயாதீனமாக எழுகின்றன என்றுரைப்பார். முன்னர் கீர்த்திபெறப் பணம் வழங்கியவன், கீர்த்திபெற்றபின்னரும் பணத்தை வழங்கிக்கொண்டிருப்பதைப்போல நோக்கம் மாறியபின்னர் சுதந்திரமாக எழுகின்றன. முன் தேவைகள் வழிவகுத்தாலும் இப்பொழுது காரணம் அவையல்ல என்பார்.

உக்கிராணத்துவம்

HI-Y Club Secretary
(Navaly Y. M. C. A.)

நாம் அனைவரும் கடவுளின் திருக்குழந்தைகள். இதனால் அனைவரும் சகோதர சகோதரிகள். இதனை நாம் வாழ்க்கையில் நிரூபித்துக் காட்ட வேண்டுமேயாயின் நாம் நம்மையுயர்த்தி நமது உக்கிராணக் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டும். அது அவசியமும் கூட.

மனிதன் மானிட சமுதாயத்தில் இருந்து உண்டான ஒரு செடி. அவன் சமுதாய பிராணியாகச் சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கின்றான். அவன் சங்கமாக சேர்ந்து தான் வாழமுடியும். சமுதாயத்தின் அன்பும் ஒற்றுமையும் கூட்டுறவும் அவனுடைய சுபாவத்தை மேலும் மேலும் உயர்த்துகின்றன. புனிதமடையச் செய்கின்றன. அச்சமுதாயத்தைச் சிதைவுபடாமல் காப்பாற்றும் உப்பே கிறிஸ்தவன். கிறிஸ்தவ பணியாளனுகிய அவனிடத்தில் அவனது ஆற்றலுக்கு அமைவாக இறைவன் பற்பல கிருபையுள்ள ஈவுகளை அருளிச் செய்திருக்கின்றார். அவ்வீவுகளைப் பெருக்கும் உக்கிராணக் காரன் கிறிஸ்தவன். கடவுள் அருளிய தாலந்துகளாகிய சொத்தின் உரிமையாளன் அல்ல. அவைகளின் பொறுப்பு வாய்ந்த உக்கிராணக்காரன்.

எனவே அவன் திருச்சபை, தேசம், மானிட சமுதாயம், ஆகிய மூன்று துறைகளின் மூலமாகத்தான் தொண்டாற்றி அவைகளையே பயன்படுத்துதல் வேண்டும். சுக, நன்மைகளை இலட்சியமாக வைத்துக் கொள்வதினால் மட்டும் மனிதன் உயர்ந்து விடமாட்டான். அன்பு நிறைந்தவனுக மாட்டான். பெருந்தன்மையுடையவனுக மாட்டான். தெய்வீக புருஷனுக மாட்டான் அவனவன் அவனவனுக்கே என்ற கொடிய வாசகம் அடியோடு அழிக. இவ்வாசகம் உருவாக்கும் அடிமைச் சமுதாயம் ஒழிக. இதனால் அன்றோ உலகிடைப் பெரும் பூசல்களும் நாசமோசங்களும் நிகழ்கின்றன. பணம் பணம் என்னும் பேய்த்தனமென்ன, சாதிக் கர்வமென்ன, மிருகபலமென்னும் இராணுவ பலமென்ன, ஆகிய இவைகளால் கிறிஸ்தவ அன்பின் உக்கிராணத்துவம் கற்றூணில் எதி கண்ணுடிக் கலசுகளாகின்றன.

வாழ்விலும் சரி,தாழ்விலும்,சரி வாய்மையுடையவனுக உக்கிராணக்காரன் தொண்டாற்றல் வேண்டும்.

திருச்சபையின் ஊழியக்காரன் தேவனுடைய இரகசியங்களின் உக்கிராணக்காரன். நித்தியானந்த தேவனுடைய மகிமையான நற்செய்தி அவனிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவவசனத்தின் இரகசியத்தைப் பூரணமாய்த் தெரியப்படுத்துதல் அவன் மேல் விழுந்த கடமை ஒப்புவிக்கப்பட்ட இம் மாபெரும் பணியின் பொருட்டு அவன் நல்ல போதகராக நீதிமானுக்கு நீதிமானுக, பெலவீனருக்கு பெலவீனனுக, எல்லாருக்கும் எல்லாமாக அமைந்து பணியாற்றுதல் மாபெருங்கடன். பசி – தாகம் – நிர்வாணம் - துன்பம் - துயரம் ஆகிய இவைகளின் ஊடே அவனுக்கு ஒத்தாசைவேண்டும்போது நல்லுயர் பர்வதம் யேசு அன்றோ.

உலகம் முழுவதையும் நீ ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினாலும் உன் ஆத்மாவை நீ இழந்தால் அதனால் உனக்கென்ன பயன்? ஆண்டவன் கிருபையாய் அளித்த எல்லா ஈவுகளும் அவருடையதே. கடவுளுடையதைக் கடவுளுக்கே அர்ப்பணி. உன் முத்றபலன் அனைத்தும் ஆண்டவன் திருவடிச் சொத்து. அவற்றைக் கொண்டு வாருங்கள் என்னைச் சோதித்துப் பாருங்கள் என்பது தெய்வத் திரு அழைப்பு இதோ! நியாயத்தீர்ப்பு நாள். அன்று உனது உக்கிராணக் கணக்கை ஒப்புவி என்ற தெய்வ கட்டளைக்கு எப்படித் தப்பிடுவாய், தனது ஒரே குமாரனைத் தந்தருளி உன்மேல் இவ்வளவாய் அன்புகூர்ந்த கடவுளுக்கு நீ உண்மையும் உத்தமுமான ஊழியக்காரனுக அமைதல் வேண்டும். அவ்வூழியத்தை இன்றே செய்யவும் வேண்டும். பின்னைக்கென்று நீ பின்னிடுவதை விலக்கவும் வேண்டும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உதயதாரகை
UTHAYATHARAKAI
1968 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மீ 23 ஆம் நாள்

நமது நற்செய்திப்பணி தாழ்வுறுவதேன் ?

"இருளிலிருந்து வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச் சொன்ன தேவன், இயேசு கிறிஸ்துவின் முகத்திலுள்ள தமது மகிமையின் அறிவாகிய ஒளியைத் தோன்றப் பண்ணும் பொருட்டாக எங்கள் இருதயங்களிலே பிரகாசித்தார் (ii கொரி 4 : 6) எனப் பவுலப்போஸ்தலன் கொரிந்தியருக்கு எழுதினார். தெய்வ ஒளி நமக்குள் பிரகாசிப்பதெல்லாம் அவர் மகிமையை வெளிப்படுத்துவதற்காம். அந்த மகிமை வெளிப்படவில்லையெனில் நம் வாழ்வில் ஏதோ தவறிருக்க வேண்டும். மூடி வைத்திருக்க வேண்டும். அதால் அது மங்கி மறைய வேண்டும்.

அது சுடர் விடுவதானால் சும்மாயிருக்க முடியாது. சொல்லிச் சொல்லிச் சுவைத்தொறும் சுவைத்தொறும் இன்பம் நுகரவேண்டும். அப்படி நடைபெறவில்லையே. ஏன்? அந்த மகிமையின் வடிவாகிய கிறிஸ்து நம்மில் வெளிப்படவில்லையே. ஏன்? நம் வாழ்வில், பேச்சிலோ செயலிலோ அவர் தன்மை காணப்படவில்லையே. ஏன்?

அதற்கான காரணங்களையும்பவுல் அப்போஸ்தலனே அதே இடத்தில் குறிப்பிடுகிறார் (ii கொரி. 4 : 1-5 பார்க்க.) முதலாவது காரணம் **சோர்வு**. வேலையைப் பற்றிய அழைப்பின் நோக்கைப் பற்றிய உணர்வோ அக்கறையோ குன்றும்போது அவ்வேலையோ நோக்கோ திறமையாய், பூரணமாய் நிறைவேறாது. எவ்வளவுக்கு உணர்வும் அக்கறையுமுண்டோ, அவ்வளவுக்கு அது சிறக்கும். மெய்வருத்தமோ, பசியோ, தூக்கமோ, காலத்தினருமையோ, அவமதிப்போ, கருமத்தைக் கெடுக்கா. சோர்வுக்குரிய இன்னொரு காரணம் இரக்கம் பெற்றிருத்தலை, கடவுள் அன்பு பாராட்டியமையை மறத்தலாகும். இம்மறதியற்ற நிலையே பவுலப்போஸ்தலனின் வாழ்நாள் முழுவதும், முயற்சியெல்லாம் இந்த மகிமையைச் சொல்லாலும் செயலாலும் காட்டுவதாயிருந்தது. தாம் சோர்ந்து போவதில்லையென்கிறார்.

இரண்டாவது காரணம் மற்றவரபிப்பிராயத்தைப்பற்றிய பயம். பவுல் அப்போஸ்தலனைப்பற்றியே அந்நாட்களில் அவர் ஏதோ தம் நன்மைக்கும பெருமைக்குமாக ஏதோ சூழ்ச்சி செய்கிறார்; திறமைசாலியானதால்தந்திரமாய் மக்கள் மனதை மாற்றி விடுகிறார்; வசனத்தைப் புரட்டுகிறார் என்றபிப்பிராயப் பட்டார்களாம். வெட்கமான அந்தரங்க காரியங்களும், தந்திரமும், வசனத்தைப் புரட்டுதலுமில்லாது தாம் நற்செய்தியைக் கூறி வருவதாக அவர் எழுதுகிறார். பவுலுக்கே இவையிருந்த தென்றால் நாம் எம்மாத்திரம்? தந்திரமாய் மதமாற்றம் செய்வோர் என நம்மைக் கூறும் பிறர் மொழியின் அச்சம் நமக்குண்டு. ஆனால் தெய்வ ஒளி நம்முள் பிரகாசிப்பதால் மனச்சாட்சிக்கு மாறற்று உத்தமராய் விளங்கும் வாழ்க்கை ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் உரியதாக வேண்டும்.

மூன்றாவது காரணம் ஏற்றுக் கொள்வாரோ என்ற ஐயம். கடவுள் கிரியையும் உலக அதிபதியின் கிரியையும் போட்டியிடும் இவ்வுலகில், உலக அதிபதியின் பிடிக்குள் அகப்பட்டோர் ஏற்றுக் கொள்ளாது விடுவது அதிசயமல்ல. ஏற்றுக் கொள்வதோ விடுவதோ நம் பங்கல்ல. போங்கள் : பிரசங்கியுங்கள்; ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் கால் தூசியைத் தட்டி விட்டுச் செல்லுங்கள் என்பதே ஆண்டவர் கட்டளை. அதை நிறைவேற்றும் விசுவாச சாட்சிகளாய், தெய்வ ஒளி பிரகாசிக்கும் உத்தமராய் விளங்க வேண்டும். கடமையைக் கருத்தோடு செய்ய வேண்டும்.

நாலாவதாக நாம் நம்மையல்ல, **கிறிஸ்துவைக் காட்டுபவர்களாயும்** அவரையே நோக்கிப் பார்க்கப் புத்தி சொல்வோராயுமிருத்தல் வேண்டும். ஞானமோ நாகரிகமோ அல்ல கிறிஸ்துவே நம் பணிப்பொருளாக வேண்டும். உலக சுகமல்ல உம்பர் வாழ்வு குறிக்கோளாக வேண்டும். புத்தி சாதுரியத்தாலல்ல வாழ்வின் சிறப்பால், கிறிஸ்துவின் அன்பால் பணி நிரம்பவேண்டும்.

ஆபிரிக்காவில் மிஷனரி ஊழியம் செய்த அத்தியட்சர் கொலன்சோ என்பவர் 12 சூலு வாலிபரைத் தெரிந்து அவர்களை அறிவிலும் நாகரிகத்திலும் வளர்த்த பின், ஆண்டவரை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய விரும்பினர். அவர்களைத் தம்முடன் வைத்துக்கல்வியும்நற்பழக்கமும் புகட்டினர். முடிவில் ஆண்டவரை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு ஆலோசனை கூறினர். மறுநாள் காலை அவர் வீட்டு விறுந்தையில் அவ்வாலிபரின் நாகரிக உடைகள் கிடந்தன. அவர்களோ தம் சொந்த உடையில் தம்மூர்களுக்குச்சென்றனர். திரும்பியதேயில்லை

நம் வேலையும் இவ்வாறுகும்போது சோர்வும் பயமும் ஐயமும் ஏற்படும்; வேலை தாழ்வுறும். ஆண்டவரன்பை உருசிப்பதும் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்வதும் மேல். பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் இன்பங் காண்பதே பயனளிக்கும். அதுவே நம் பணி. பகிர்ந்து கொள்ள நம்மிடம் உள்ள தென்ன? ஆராய்வோம்.

மாணவர்களும் அரசியலும்

அரசியல்வாதிக்கும் குற்றவாளிக்கும் ஒரேயொரு வித்தியாசம்தான் உண்டு குற்றவாளி, குற்றமொன்றைச் செய்துவிட்டுச் சிறைக்குச் செல்கிறான். அரசியல்வாதி முதலில் சிறைக்குச் செல்கிறான். இது மிகச் சீர்கேடான நிலையிலிருக்கும் இன்றைய அரசியல் நிலையைப்பற்றிக் கூறப்படும் ஒருநகைமொழி.

இன்று நமது நாட்டின் அவல நிலைக்குக் காரணம் கல்விமான்கள் அரசியலைவிட்டு அகிரத்தையாக விருப்பதுதான். கர்மில அநேகர், அரசியல் நமது விடயமன்று நாம் அதிற்கலந்துகொள்ளக் கூடாது என்று கருதுகின்றனர். 'நல்ல குடிமகன் சகல விடயங்களையும் அதிகாரிகளிடம் விட்டுவிடுவான்' என்பது அவர்கள் சித்தாந்தம். ஆனால் இந்தியா போன்ற ஏழைநாட்டில் சனநாயகம் ஒன்றித் தழைக்கச் சிறுபான்மையினராக விருக்கும் கல்விமான்கள் அயராது உழைக்க வேண்டும். சகலத்தையும் தருவோம் என்று வாக்குப்பண்ணும் எத்தர்கட்கு வாக்களித்து விட்டுப் பின்னர் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லையே என்று ஏங்குவது விவேகமாகாது. நம்நாடு போன்ற சனநாயகநாடுகளில் அரசியல் முடிவுகள் நிணிக்கப்படுவதற்கு, அரசியல்வாதிகள் மக்கள் எண்ணங்களை அறிந்திருப்பதல்ல, முடிபுகளைத் திணிக்க அவர்கள் கொண்டிருக்கும் சுயநம்பிக்கையே முக்கிய காரணம் என்பதனை நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இத்தகைய சூழலில் மாணவர்களுக்கு ஒரு திட்டவட்டமான கடமையுண்டு. எனினும் இந்திய மாணவர்கள் அரசியலில் கலந்துகொள்ளக் கூடாதெனப் பலரும் ஆலோசனை கூறுகின்றனர். தற்கால அரசியல்வாதிகள் மாணவர்கள் அரசியலில் கலந்து கொள்வதனால் தமக்கேற்படும் பேராபத்தை உணர்ந்தபோதும், அதனைத் தடுக்க வழிவகைகள் கூறுகின்றனர்.

இந்திய மாணவர்கள் பன்னெடுங்காலமாக அரசியலுலகில் ஈடுபட்டு உழைத்தனர். சுதந்திர இயக்கத்தில் அவர்கள் வகித்த பங்கு பெருமைக்குரியன. இன்று நமது நாடு பொருளாதாரச் சுதந்திரத்திற்காக போராட வேண்டியிருக்கிறது. அரசியற் சுதந்திர இயக்கததில் பெருந்தொகையான மக்கள் கலந்து கொண்டதனைப் போலவே பொருளாதாரச்சுதந்திர இயக்கத்திலும் பெருந்தொகையான மக்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டும். நமது போராட்டம் அரசியற் போராட்டத்தை விடக் கடுமையானது. ஏனெனில் நாம் நமது முயற்சிகளின் பலனை உடனே கண்டுகொள்ள முடியாது. இதனால் பல இளைஞர்கள் தம்மைச் சூழ நடைபெறும் விடயங்களில் முற்றாக அக்கறை இழந்துவிட்டனர். கலாநிதி சந்திரன் தேவநேசன் கூறிய வண்ணம், "கொதித் தெழும் வாலிபன் எதனையிட்டுக் கோபிப்பதெனத் தெரியாது தத்தளிக்கின்றான்."

வாலிபன் புரட்சியாளன், வளர்ந்தவன், மரபுவாதி என்பது வாழ்க்கையின் நியதிகளிலொன்று. எனினும் வாலிபச் சமுதாயத்திற்கென ஒரு சொந்தக் குரல் கிடையாது வளர்ந்தவர்கட்கூடாகத்தான் அவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களும் ஏகோபித்த குரல் எழுப்புவதில்லை. இவைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இந்திய அரசியலில் வாலிபர்கள் எப்படியொரு சக்திவாய்ந்த பங்கு வகிக்க முடியும் என்பதனை நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

மாணவ சமுதாயத்திற்குச் சில வித்தியாசமான பண்புகள் உள்ளன. அரசியலில் மாணவர்கள் கலந்துகொள்வதற்கு முன் அவற்றைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது அத்தியாவசியமாகும். இவற்றுள் மிக முக்கியமானதென்னவெனில் மாணவ சமுதாயம் நிரந்தரமற்றது என்பதாகும். வருடாவருடம் மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகங்களிற் சேர்வதாலும் விடுவதாலும் அச்சமுதாயத்தில் எப்பொழுதும் மாற்றம் நிகழ்ந்தவண்ணமே யிருக்கின்றது. எனவே நீண்டகால நடவடிக்கைகளை மாணவர்களால் மேற்கொள்ள முடியாதிருக்கறது. இதனாற்றான் பெரும்பாலும் மாணவ கிளர்ச்சிகள் அரசியல்வாதிகளின் காதில் எட்டுவதில்லை. மாணவர்கள் ஒன்றினையும்இறுதிவரைகொண்டு நடத்துவதில்லையென்பது தெளிவாகி விட்டது. மாணவ சமுதாயத்தை வெகுவிரைவில் ஒழுங்கு செய்துவிடலாம். இது நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்த மட்டில் பெரும் சீர்கேடாகவே யிருக்கிறது.

பெருந்தொகையான மாணவர்கள் அரசியலை ஓர் அற்பமான விளையாட்டாகவே அணுகுகின்றனர். தமது நோக்கங்களையோ நடவடிக்கை முறைகளையோ அவர்கள் தெரிந்துகொள்வதில்லை. மாணவ அரசியலைப் பொறுத்த மட்டில் நேரம் அதி முக்கிய விஷயமாகும். அரசியல் நடவடிக்கை மிகக் கடூரமானது; நேரத்தை அதிகம் வேண்டுவது. தமது படிப்பினைக் கவனியாது, அரசியல் நடவடிக்கைகட்கு மாணவர்கள் எப்படி நேரத்தைக்கண்டு பிடிக்க முடியும். இதற்காகத்தான் திட்டவட்டமான நடவடிக்கை முறைகள் அவசியமெனப் படுகிறது.

மாணவ அரசியலில் வன்முறை கையாளப்படுவது அதற்கெதிராகக் கூறப்படும் விடயங்களில் ஒன்று. மாணவர்களின் நோக்கம் நன்றாக விருப்பினும் அவர்களின் நடவடிக்கைகள் அழிவுப் பாதையிற் செல்வதனால் பொதுமக்களின் ஆதரவையிழந்து விடுகின்றன. எனினும் வன்முறையின் மூலம் அரசினரின் கவனத்தைக் கவரமுடியும்என்பதனையும் நாம் மறந்துவிடலாகாது. அதனால் சில சமயங்களில் ஏற்ற பலன் கிடைத்துள்ளது. ஆனால் இதனைச் சரியெனக் கொள்ளல் ஆகாது. அதனைத் தடுத்துநிறுத்த வேண்டிய வழிவகைகள் ஆராயப்படல் வேண்டும்.

இந்திய அரசியலில் மாணவ இயக்கம் எப்படிப் பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும்? பங்களூரில் மாணவர் சிலர் சென்ற தேர்தலின்போது ஊர் மக்கள் யாவரையும் வாக்களிக்கும்படி பிரசாரம் செய்தனர். ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்கு வாக்களிக்கும்படி அவர்கள் கேட்கவில்லை, இந்த விதமாகப் பாமரமககளுக்கு வாக்களித்தலின் அவசியத்தை உணர்த்துவது ஒரு நல்ல அம்சமாகும்.

உள்ளூர் அரசியலிலும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டு இயக்கத்திலும் மாணவர்கள் நன்குகலந்து அருஞ்சேவை புரியலாம். படித்த மக்கள் அதிகமுள்ள கைத்தொழில் நகர்களிலேயே இனக்கலவரம தலைதூக்கிற்று என்பதனை மாணவர்கள் உணர்ந்து அப்பிரதேசங்களிற் கவனஞ் செலுத்துவது சிறப்பு.

மாணவ இயக்கம் இதுவரை எதிர்மறை இயக்கமாகவே இயங்கி வந்தது. அதனை உடன்பாட்டு இயக்கமாக, கட்டுப்பாடுள்ள இயக்கமாக ஆக்குவது அவர்கள் கடன்.

அரசியலில் மாணவர்கள் கலந்துகொள்வது நமது நாட்டுக்கு மிக அவசியமாகும். மாணவர்கள் கல்வியறிவுடைய சிறுபான்மையினர் மட்டுமன்றி, நாளையுலகின் தலைவர்களுமாவர். அரசியலில் கலந்து கொள்வதனாற்றான் ஒரு சமுதாயம் தனது தனித்துவத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும். பெருந்தொகையான மாணவர்கள் இன்று வன்முறைச் சக்திகள் என்றே பெயரெடுத்துள்ளனர்.

அறிஞர் ஜோஸப் காற்ஸ் கூறிய வண்ணம் இன்றுமிக முக்கிய தேவை மாணவர்களை எழுப்பி விடுவதேயன்றி அவர்களைக்கட்டுப்படுத்தி வைப்பதில்லை.

(திரு வாக்கி மத்யூ என்பவர் "ஆக்மே" என்ற பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையின் தழுவல்).

ஒற்றுமையென்றால்...

தமிழ்த் தலைவர்கள் ஒன்றுபடவேண்டும்; ஒன்றுபட்ட குரலில் உரிமைகள் கோரப்படவேண்டும்; தமிழர் நலனுக்கு அதுவே இன்றைய தேவையென்ற எண்ணம் வலுவடைகிறது. அதே நேரத்தில் தமிழகத் தலைவர்களிடையே வேறுபட்ட எண்ணங்களும் அதன் பயனாய்ப் புதுக்கட்சிகள் உருவாகும் நிலையும் தோன்றுகின்றன.

இந்த நிலையில் தமிழ்க் காங்கிரஸ் மேடைகளிலெல்லாம் ஒற்றுமைக் குரல் பலமாய்க் கேட்கிறது. எப்படி ஒற்றுமையாவதென்றுதான் எவரும் கூறக்காணோம். ஒன்றுபடுவதே தமிழரின் எதிர்கால நன்மைக்கு வழியென்ற குரல் கேட்கிறது. தமிழரசு ஒத்து வந்தால் இந்து பல்கலைக் கழகம் உடனே கிடைக்கும் என்ற குரலும் கேட்கிறது.

அதே நேரத்தில் தமிழ்க் காங்கிரஸ் ஒத்து வந்திருந்தால் மாவட்ட சபை கிடைத்திருக்கும் என்ற பேச்சும் அடிபடுகிறது. தமிழ்க் காங்கிரஸ் ஒத்து வந்தால் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் கிடைக்கும் என்றும் சொல்லலாம்.

எனவே இந்தத் தலைவர்களின் ஒற்றுமை, தமிழினத்தின் ஒற்றுமை யென்பது புரியாத புதிராகவுள்ளது. ஒருவர் இலட்சியங்களை அப்படியே கைவிட்டு மற்றவர் விருப்பப்படி இசைந்து நடக்க முன்வருவதே—ஒரு கட்சியை அழித்துவிட்டு மறுகட்சியை வளர்ப்பதே—ஒற்றுமையோவென்றெண்ணத் தோன்றுகிறது. தலைவர்கள் பேசும் ஒற்றுமை தம்மைப் பின்பற்ற மற்றெல்லாரும் ஆயத்தமாக வேண்டுமென்று பொருள்படுவதாய்த் தோன்றுகிறது. நடக்குமா அது? சாத்தியமான பேச்சா என்ன? மக்கள் கண்ணில் மண்தூவும் முயற்சி அன்றி வேறற்ல.

மற்றவர்களைத் தூற்றுமட்டும் தூற்றி, இட்டுமட்டுந்திட்டி, எள்ளி நகையாடி எதற்கும் லாயக்கற்றவர் எனச் சொல்லிவிட்டு ஒற்றுமையாவோம், ஒற்றுமை தான் நன்றெனக் கூறுவதில் அர்த்தமிருப்பதாய் ஞானமுள்ளவர் நம்பார். என் எண்ணத்தை எவரும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமெனக் கட்டளை வைப்பது போலாகுமே யன்றி வேறல்ல. அவ்வித ஒற்றுமையல்ல இன்று ஆகக் கூடியது.

தலைவர்கள் யாவரும் பெரியோர்களும் ஒன்று கூட வேண்டும். கட்சிக் கொள்கைகளெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும், தமிழின நன்மைக்குரியன ஒன்று சேர்க்கப்பட வேண்டும். மற்றவை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அவற்றைத் தலைமைதாங்கி நடத்த ஒரு தலைவர் தெரியப்பட வேண்டும். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமோ, இந்துப் பல்கலைக் கழகமோ, தமிழுக்கு சம அந்தஸ்தோ, நியாயமான உபயோகமோ, ஒற்றையாட்சியோ, சமஷ்டியோ, தனித் தமிழ் நாடோ நாட்டின் நிலைமையுடன் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்பட்டுஏற்றவை குறிக்கோளாகக் கொண்டியங்க ஆயத்தம் வேண்டும். ஒன்றுபட்ட முயற்சிக்கு அதுவே வழியன்றி மேடையில் சொல்லப்படும் ஒற்றுமைப் பேச்சுப் பயனற்றது; கருத்தற்றது; ஏமாற்றமேயாகும்.

தமிழினத்தின் ஒற்றுமை இன்று அரசியல் தலைவர்கள் கைகளில் இல்லை. இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள், உயர் சாதியினர், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்; முதலாளி, தொழிலாளி என்றெல்லாம் பிரிந்து நிற்க அரசியற் கட்சிகள் வகை செய்துவிட்டன. அல்லற்படுகிறது தமிழினம். தம்முள் பலவாகப் பிரிந்து சீர்கெடுகிறது இந்நாட்டில் வாழும் தமிழர் கூட்டம். அரசியற் கட்சிகளெல்லாம் சந்தர்ப்பவாதிகளாகவும் தம்நலன் காண்பவைகளாகவும் மாறிச் சீர்கெடுக்கின்றன. அத்தகைய கட்சிகள் ஒன்றுபடும், தமிழினம் ஒன்றுபடுமென எதிர்பார்க்க முடியாது.

அரசியல் நோக்குடன் பணிபுரியாது இனநல அடிப்படையில் கருமமாற்ற விரும்பும் தமிழ்ப் பெரியார்கள் சிலர் இத்தலைவர்களை ஒன்றுசேர்ப்பதிலும், நலன் காண்பதிலும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். விருப்பு வெறுப்போ, தலைவர்மாரிலுள்ள அபிமானமோ அற்றவர்களாய்ப் பொது நலன் கருதி உழைக்க இவர்கள் முன்வரவேண்டும். இவர்கள் முயற்சிக்குத் தலைவர்கள் ஆதரவளிக்க வேண்டும். அப்போது ஒற்றுமை காண முடியும், உயர்வடைய முடியும்.

அதைவிடுத்து அரசியல் தலைவர்கள் கூறும் ஒற்றுமை கருத்தற்றதும், மற்றவர்களை நசுக்கும் என்...

ஆச்சிரமந் தாயம்மா

(கிராஞ்ஜீவன்)

ஐயிரண்டு ஆண்டு அரும்பணியை — தன்
மெய்யிரண்டு கரங்கொண்டு செய்தவளாம்
உய்ய ஆலருக் கொளிகாட்டி — நிதம்
உழைப்பவள் ஆச்சிரமத் தாயம்மா.

ஐம்பத்தியெட்டாம் ஆண்டிலவள் — இழக்கில்
அரும்பணி செய்ய நாட்டங் கொண்டு
மட்டுநகர் வடக்கதில் வந்தமர்ந்தாள் — தன்
வாழ்நாளை நிதம் தந்தமர்ந்தாள்.

கிராளெனும் பேர்கொண்ட சிற்றூராம் — இங்கு
இளையாக வடக்கிலிருந்து வந்தவளாம்
வழமான வாழ்வுநாம் பெற்றிடவே — ஆவி
வரமீய நிதம் உழைப்பவளாம்.

தந்தைக்குத் தந்தையா யிருப்பவளாம் — பெற்ற
தாயாரைப்போல் நம்மைப் பேணுபவளாம்
மைந்தை யவர்க்கும் (என்றும்) வாழ்வளிப்பவளாம் — பேச
நாமம் பாரிலோங்க உழைப்பவளாம்.

எத்தனையோ பேர்க்குத் தாயம்மா — இங்கு
எந்தையோர் அவள் சேயம்மா
பந்த பாசமிங்கில்லையம்மா — இதைப்
பாரினர் உணர்த்திட வேண்டுமம்மா.

ஆச்சிரமம் என்னும் தாயம்மா — அன்பால்
அடியேனை ஈரிரண்டு காத்தவள்தான்
எத்தனை வழிமுறை வருத்தாலும் — வாழ்வில்
ஏனோ அவளைப் பிரிந்தது வேதனைதான்.

செக்கோஸ்லவக்கியா நீ வாழ்க !

அறத்தினால் வீழ்ந்து விட்டாய்; அன்னியன் வலியனாகி
மறத்தினால் வந்து செய்த வன்மையைப் பொறுத்தல் செய்வாய்
முறத்தினாற் புலியைக் காக்கும் மொய்வரைக் குறப்பெண் போலத்
திறத்தினால் எளியை யாகிச் செய்கையால் உயர்ந்து நின்றாய்.

கெய்ஸர் என்னும் கொடுங்கோலன் பெல்ஜியத்தை மிரட்டிய பொழுது 'நில்' எனத் தடுத்தல் செய்து தோல்விகண்ட அவ்வீரர் நாட்டினை இவ்வாறு வாழ்த்திப் பாடினான் பாரதி.

இன்று கிழக்கு ஐரோப்பாவிலே பெல்ஜியம் போலத் தீரமிக்க நாடு ஒன்று ரஷ்யரின் திமிரை, "வேருக்கும் இடமில்லாது வெட்டுவேன்" என்று எதிர்த்து நிற்கிறது.

கிழக்கு ஐரோப்பாவிலே இந்த விதமான அடக்குமுறையும் ஜனநாயக வாதிகளின் புரட்சியும்

அரசியல் நிருபர்

புதியவையல்ல. 1956 இல் குருஷேவ் மாபெரும் படையுடன் ஹங்கேரியைத் தாக்கியபொழுது அந்நாட்டவர் பதுங்குதல் பயனென்றெண்ணாது தம் வீரர் 20,000 பேரைப் பலியிட்டு உரிமை காத்து நின்றனர்.

போலாந்திலும், கிழக்கு ஜேர்மனியிலும், ருமேனியாவிலும் இவ்வித சுதந்திர இயக்கங்கள் தலைஎடுத்தன. ரஷ்யரின் மிருகத்தனமான அடக்கு முறையினால் அவை முளையிலேயே கிள்ளியெறியப் பட்டன.

கம்யூனிச நாடுகளிலே மனிதாபிமானம் தனிப்பட்டவர் சுதந்திரம், பத்திரிகா சுதந்திரம் மெத்த வளருகின்றன என்று கூறுபவர்கட்குச் செக்கோஸ்லவக்கிய சம்பவங்கள் நல்ல பாடம் கற்பிக்கின்றன.

பிரதமர் டியூசெக்கும் ஜனாதிபதி வொபொடவும் இரவோடிரவாகக் கடத்திச் செல்லப்பட்டமை ஸ்டலின் மனப்பான்மைதான் இன்றும் ரஷ்யா மேற்கொண்டுளதென உணர்த்தி நிற்கின்றது.

வார்ஸா ஒப்பந்தத்தினால் ரஷ்யா அதன் கைப்பொம்மைகளாக விளங்கும் ஏனைய கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளையும் அழைத்துச் செல்லலாம். சோஷலிசத்தைக் காக்கும் போர்வையில் செக் மக்களைக் கொன்று குவிக்கலாம்- ஆனால் எத்தனை நாளைக்கு?

ஒவ்வொரு கிழக்கு ஐரோப்பிய நாட்டிலும் ஒவ்வொரு டிட்டோ தோன்றி ரஷ்யரின் திமிரை அடக்கும் காலம் அதிக தூரத்தில் இல்லை.

"உருளுக நலிகள், ஓங்குக மானம்,"

உண்மைச் சமயவாதி

சமய வாழ்வினன், "நான் எங்ஙனம் உலகில் வாழ்வேன்" என்று தன் வாழ்வு கருதி நடுங்குகிறான். தன் வாழ்வு கருதிப் பிறரைத் துன்புறுத்தான்; பிறர் உடைமையைக் கவரான்; பிறரை ஏமாற்றிப் பொய் பகரான். எக்காரணம்பற்றியும் பிறரைத் துன்புறுத்தாது, பிறர் துன்பஞ் செயினும், அதை இன்போடு ஏற்றுப் பொறுப்பான்; பிறர் குற்றம் பாராட்டிப் புறங்கூறான்; தன் குற்றங் குறித்து ஆண்டவனை நோக்கி அழுதழுது உருகுவன்; பிறர் குற்றத்தை மன்னிப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பன். பெண் மக்களைக் காமப் பொருளாகக் கருதான்; ...... உலகைத் துறந்து ஓடான்; உலகிலிருந்தே தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்வன்; கடனாற்றியவண்ணமிருப்பான்; எதற்கும் எவர்க்கும் அஞ்சான்; கடவுள் ஒருவர்க்கே அஞ்சுவன்; எதையும் எவரையும் கடவுள் வடிவாகக் கண்டு வழிபாடு செய்வன்; சுருங்கக் கூறின் தனது மனச்சான்று வழிநடப்பன் எனலாம்.

— வி. க.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Morning Star

23RD AUGUST, 1968.

CZECHOSLOVAKIA IN TURMOIL

Writing two weeks back on the compromise reached in Bratislava between Czechoslovakia on the one side and Russia her Warsaw Pact allies on the other, we welcomed the good sense of Russia in not being too exacting in their demands. But we wondered if the matter was going to rest there. We did so because we had fears that Russia would not allow the growth of the movement, launched in Czechoslovakia, for democratic government, free thought and free speech to gain increased momentum and acceptance. Such a movement would have unwelcome repercussions in Russia itself and its satellites. Our fears have now been showed to be justified. And Soviet Russia and four of her Warsaw Pact allies — Polland, East Germany, Hungary and Balgaria — have today almost completed a military occupation of that country.

Why have the aggressors violated the agreements they came to with Czechoslovakia within two weeks? According to them "the further aggravation of the situation in Czechoslovakia after the Bratislava meeting affects the vital interests of the Soviet Union and other socialist states, and the internal security of the socialist community. The threat to the socialist system in Czechoslovakia constitutes at the same time a threat to the mainstays of European peace." They have also charged Mr. Dubeck, the Czechoslovakian leader of the Communist Party, and his associates with breaking the agreements made two weeks back. That there is no truth in these attacks would be generally accepted. On the other hand, Mr. Dubeck was being criticised in his own country by the advocates of reform and by a large majority of people who were clamouring for them of having given in to the pressure exerted on him by Russia and her allies. And he was urging on the people the importance of continuing friendship with the Communist Bloc. Hence, the attacks we have referred to above and the military intervention, though not surprising, have been altogether undefensible. The claim that the aggressors make that they had to intervene thus because of the request made by some Czechoslovakian leaders to save the country from the reformists would convince no one. For one thing up to date these leaders have been unnamed.

The present military intervention is reminiscent of Russia's invasion of Hungary in 1956. This is Russia's method of dealing with her satellites, who disagree with her and refuse to be wholly subservient to her. Of course, when Rumania challenged the Soviet Union's authority, Russia did not resort to armed attack. But that was because of two reasons: first, it did not want to destroy the image of the post-Stalin Russia; and secondly, Rumania's challenge did not threaten Russia's boundaries. But in the case of Czechoslovakia it is altogether different. In the words of Ernest Corea in his article in the *Daily News* of this morning, "For the Soviet Union to lose that boundary line would be for it to lose an important component of its defence system. It would also be to lose the chunk of 'real estate' which bridges the geographical gap between the Soviet Union's northern 'allies'—Poland and East Germany—with those placed to the south. That, again, would threaten the Soviet Union's post-war territorial hegemony".

Therefore, naturally this altogether unwarranted military aggression has been almost universally condemned from all over the world. Even Communist China has characterised it as 'the worst crime against Czechoslovakia' and 'a shameless act in the extreme'. Such a military intervention in the internal affairs of a country is a total violation of the U. N. Charter and all international agreements. And Russia and her allies stand condemned as brigands of the worst order. No words can be too strong to censure them.

If they cannot be persuaded to listen to the pleadings of the Czechoslovakian Government to withdraw immediately from the country, the Security Council of the United Nations must take some positive steps against them. We do hope that the Security Council, whose present meeting to consider this situation has been described by the Russian delegate as 'a repulsive comedy', would not be deterred from acting positively and promptly.

UNITY, REVIVAL AND MISSION

Some basic needs of our Churches today

By the Rev. Celestine Fernando

(Notes of an address at the Annual Meeting of the National Christian Council held on Monday, 24th June, 1968, at the Y. M. C. A., Colombo.)

I

The aim of every National Christian Council is by the faith, fellowship and the practical and courageous wisdom of its members, acting together, to strengthen the constituent Churches and other Christian organisations in the understanding and the sharing of the Gospel of Jesus Christ, our Lord, according to Holy Scripture and in such a way that all the peoples of the nation may enter God's Kingdom. If this aim is to be fulfilled, all the constituent members and we who are their representatives have to understand not only the Gospel, the world in which it has to be preached and our responsibilities in it with a sense of "urgency without panic" but also the spirit, structure and methods of work of the N. C. C. and then play a responsible and continuing (rather than spasmodic) role in its affairs.

It is often stated that just as the World Council of Churches is not, so a National Christian Council too is not a super-Church with general mandatory and administrative powers over its constituent bodies. But there are times when our judgements of the N. C. C. and its work seem to reveal that we forget this important truth. Our Churches often find it quite impossible to take certin actions—emergency or otherwise—not only in the social and political areas of life but even in the religious and ecclesiastical, because our constituencies simply do not care nor understand and support the leaders or because there is a vital and significant minority opposing a proposed course of action. What is true of the Churches, the Y. M. C. A., the Y W. C. A., and the S. C. M. is surely also true of the N. C. C.

Primarily the N. C. C. is a consultative and advisory body. It can take certain administrative actions on behalf of the constituent bodies only when the officers are mandated to do so on a particular issue. And this we ought to remember very much as we look on the work of the N. C. C. This and the procedures of the N. C. C., both administrative and financial, deserve the careful scrutiny of all of us who belong to it. These procedures are meant to maintain security of the funds and justice in disbursement; and the same rules and procedures have generally to govern the work of all the Committees, lest the officers find (as it often happens in the Churches) that one is favoured over against another. If the rules and procedural forms are inadequate, let us change them; but after seeking to understand the implications of what we propose to do. This kind of understanding support is greatly needed if the N. C. C. is to fulfil its aims today and in the days to come.

Also, it seems to be necessary to appeal to all the constituents of the N. C. C. (and not only for some at certain times) to support it by attending its meetings regularly, reading and commenting on its minutes and other papers, making suggestions for action and, above all, by providing the personnel and resources for such action. A poor man with ten fingers may be able to do much less than the poorer man with one type-writer and two fingers. The N. C. C. of Ceylon cannot act like the British Council of Churches or the N. C. C. of the U. S. A. with the resources we now have. To understand this requires sympathy, patience and regular attendance at meetings; and when the chief representative of a Constituent body is unable to attend, besides the courtesy of an apology of absence, it would be well, where provision is made for it, to ensure that another representative is present — and not only when a particular item of interest appears on the agenda. All of these factors apply to the Churches in relation to their own Church bodies. The N. C. C. has the same problems as its constituents individually have—and in a larger measure. Sometimes critics whose interest in the N. C. C. is spasmodic and not continuous and who have not checked up on the facts on which their judgements ought to be based, make general allegations against the N. C. C. much to the detriment of its work. When such allegations are untrue or are a substitute for a particular criticism of a particular action—it can do great damage to the very cause such critics purport to support. "As usual the N. C. C. is lethargic", "it always postpones action", "the same persons take the same actions over the years"—these statements have to be substantiated by evidence, if they are to be taken seriously and are to be of any help.

The N. C. C. like every other institution *needs* criticism and suggestions for its work to be done and for further movement; and the officers who *do* the greater part of the work welcome such criticisms and suggestions. But like others in like positions they will be helped only if the criticisms and suggestions are based on facts and are *responsibly* made. If its members understand this and we do all we can to cooperate in its work, make proper use of its present resources, provide more funds from each of our Churches, and, if necessary, change the procedures, then the N. C. C. will surely be a far more useful body then it has been and is. Perhaps what is most necessary now is not so much structural change but more people with Christian commitment, evangelistic zeal and courage for corporate action in a fellowship of mutual forgiveness and revealing the true spirit of the Church. Our General Secretary who is on a part-time basis and his one typist (also on a part-time basis—and comprising his total staff) and our Hony. Treasurer, with a few other members of the various Committees have done a great deal with resources they have. We must be deeply grateful to them all and do all we can to help them far more than we have done.

We must be grateful; and help, then, not only by asking what the N. C. C. has *not* done during these past years but *what it has done*. This spirit of being aware of what the Churches and other Christian institutions have done—a sense of both past and immediate history—is greatly needed in our denominational and local Church life today, at least, to give us a sense of God's goodness and to gain a better perspective on our work. With such an understanding, our criticisms too will be more helpful. Unfortunately there are two many people who are simply not aware of the achievements and hard work. There are many. I have found, even among Church leaders who are unaware of the hard study engaged in, and the many hours spent, by *other* Christians who have spent themselves and their substance in our Churches and its organisations to do a great deal of quiet work, arrange services, do pastoral duties, produce studies, resolutions, publications, schemes of work, programmes, projects and scholarships to help scholars with their requirements for travel, arrange Conferences, meetings, assist in educational work, deal with Government departments and business houses, reconcile quarrels, attend to illness, help visitors and do other manifold and necessary jobs of work—all of which also are Christian tasks and are done in response to Christian vocations.

[illegible] truer perspectives in our work, there is also no doubt at all that the N. C. C. of Ceylon and we who are its constituent members and their representatives need a *grander vision, a greater wisdom and far more courage in action in all our work for the sake of our Nation and the Churches* to which we belong. Our world and our nation need "the Unity of the Spirit in the bond of peace". But we cannot give it, unless we in the Churches have it to share. Our Nation needs the revival of integrity and the renewal of life in almost every sphere. Our Churches cannot give these unless *we* have them ourselves—enough and to spare. We cannot serve the Nation merely by preaching to it—or giving it good advice in times of crisis.

And so remembering this, we need to find ways of serving the Nation, by our spirit of unity and renewal, despite the many factors that are presently creating difficulties. For the Christian Gospel is a Gospel for a minority with God—His Power and His love—the Power of His love—which can be always victorious; as our Lord was and is victorious every day over the Cross. No Christian need really be disappointed—if he takes the Gospel seriously. For need a Christian be always complaining and critical? There is so much work to be done by us: which we can do, in the Power of the Spirit of God promised by the Lord Jesus Christ.

(To be continued)

Letters to the Editor

IS GOD DEAD?

Sir,

I have heard the oft repeated canard that Science and Biblical knowledge are necessarily contradictory. I have read with considerable interest an article entitled "The Miracle of the Cell-building Blocks of all Living Material" by Harold W. Clark, Emeritus Professor of Biology, Pacific Union College. He ends the article as follows:- "How many factors are involved in maintaining the function of a cell? We have noted only a few, but every one of them is so complete that by the time we have put them all together, they would constitute an array of several hundred factors that must all fit together perfectly in order to operate

How much chance do you think these could bear of coming into existence accidentally? How much more evidence is there to show that there must have been a Divine Creator? The cellular mechanisms are too elaborate to have arisen by any natural processes without the intervention of a Supreme Intelligence."

Dan H. Ruse puts it inimitably in verse:-

"If God were dead, the
moon would give no light,
The stars grow dim, the
flowers of earth would fade,
If God were dead, the day
would turn to night
All life upon death's
altar would be laid.

If God were dead, the
sun would never rise,
No autumn leaves of gold,
no rippling streams,
If God were dead, no
spring, no cloudless skies,
No song of birds, no
wonderland of dreams.

If God were dead, the
grave would hold its own,
No answered prayer, no
righteous path to tread,
No heart of joy, no pain
or grief unknown,
No hope of heavenly bliss —
If God were dead.

But no! God is not dead,
He lives today
In all His wondrous works
of life and art.
God is not dead. His
counsel points the way,
I know His voice —
He speaks within my heart."

To a real student of the Bible all living phenomena are the work and manifestation of the Holy Spirit (the power of God). Herein you find the coordination of the marvels of Science and the reality of the existence of God.

Genesis 1:2: "and the Spirit of God was moving over the face of the waters." It was an energising creative spirit as the verses following this would indicate. Science is not contradictory to religion. To an earnest Christian it should be complementary to his faith.

Yours in Christian service,

(DR.) G. N. R. NATHANAEL.

Trincomalee.

MAVIDDAPURAM TEMPLE AND THE HARIJANS

Dear Sir,

The Harijans are not keen to enter the temple for the sake of worshipping. Many important temples in Jaffna were thrown open for their worship years ago. But they don't seem to go and worship there. The situation at Maviddapuram temple would not have gone to that extent if not for the intervention of the Leftists who set up the Harijans to enter the temple by force. The Harijans who took part in the temple entry movement are not people of that locality. But they were brought from distant villages, such as Kodikamam, Chavakachcheri, Atchuvely, Anchananthalvu and other places, where the Leftists' influence predominates. All are not fools to listen to the advice of the Leftists who usually lead the people in the wrong path for their own selfish purpose. The temple entry movement could have been solved by negotiation with the Hindu leaders in a peaceful manner if not for the intervention of the Leftists. Hence, the Hindus who go to the temple for their worship were unable to tolerate the high-handed action, took precautionary steps by appointing volunteers to meet the situation for the sake of self defence.

One of the ultimate aims of the Leftists in setting up the Harijans is to create division among the Tamils with a view to getting their support for the next general election to help the Opposition Coalition Party to come to power so that they may have their own ways. In this connection the Leftists have made a lot of preliminary arrangements, such as converting the Harijans to Buddhism, building Buddhist Viharas in different parts of Jaffna, providing them land and houses, making them study Sinhala, planning to create new electorates to put their own candidates to contest at the next general election.

The Marxists betrayed the cause of the Tamils hopelessly. After that they did not dare to come to the North for several years. During that period, the Tamils lived peacefully. They started to come here again with the help of the Red stooges in the North under the pretext of helping the Harijans in the temple entry movement, remove the social disabilities of the depressed class Tamils, etc. Their intervention in the affairs of the Tamils has made matters worse.

Some people in out-stations and some Colombo papers have taken undue advantage of the Maviddapuram temple issue and made capital out of it by exaggerating the incidents in such a manner and publishing same as to create a wrong impression against the Tamil community in Ceylon. This was done purposely to suit their objects to deny the legitimate rights of the Tamils. Their intervention in the affairs of the Tamils was never called for. The Tamil leaders are quite capable of settling their own affairs among themselves.

The caste system has existed from time unknown or since man was created. The wise men of the past organized societies to distribute men to perform different works which was essential for the existence of man. This classification of men or distribution of labour was done so that the world may get on harmoniously and to thrive in plenty. That was the time when rice was exported to foreign countries. After such organizations were disorganized by the present selfish men, all the troubles arose and man is confronted with all sorts of evils. The caste system exists among the Tamils and Sinhalese as well. In certain Sinhalese areas this is strictly observed. But they criticise the Tamils without caring to correct themselves. They seem to think that they belong to the majority community and hence they could do so. Caste system is dying away in the North. About 75 per cent are already elevated and the social disabilities of the rest will be removed in course of time. Centuries old caste system cannot be stopped all of a sudden. The depressed class men are not worried about it, but the Marxists set them up to make more demands in order to create a situation to suit them. They are really a great menace to the welfare of the country. They cripple Government, Firms and other organizations from time to time for their own good.

WELL-WISHER

Manipay.

Appreciation

Mr. G. S. Arumugam, P. J. K.

"In the midst of life we are in death"

The truth of this dawns on us only when suddenly someone dear and near to us is struck down before our very eyes. Such an event took place some days back when Mr. Arumugam lost his life as a result of a motor accident when he was on his way to Singapore to attend the Methodist Annual Conference.

Born in 1900 son of the Rev. S. W. D. Arumugam, he joined the staff of the Anglo-Chinese School in 1919 and retired in 1956. He was Principal from 1947 to 1956.

The contribution he made to further the educational expansion of the Methodist Schools and Church are manifold. He enthusiastically promoted the building schemes in the Klang area and was Assistant Secretary (educational) for Methodist schools in Malaya. Till the time of his death he remained a true crusader of Christ.

Possessed of a resilient moral fibre he was unyielding and even militant at times. Methodism in Malaya will no doubt record his full quota of contributions But to me it looks that his greatest contribution was towards the unification of Churches.

He was unconventional and unswerving and found unalloyed contentment in serving his Master till his death. He is no more with us, but his name rings a melody of single-minded devotion and piety. He was indeed a rare disciple of Christ and he belongs to the world and to eternity.

M. W. N.

Kuala Lumpur.

From Far and Near

LAMBETH REJECTS THE POPE'S ENCYCLICAL

The Lambeth Conference which is in session now, has rejected the argument of Pope Paul's recent encyclical on birth control, and reaffirmed its 1958 decision that family planning was a matter of conscience for parents. The Conference approved a resolution recording its appreciation of the Pope's deep concern for the institution of marriage and the integrity of married life, but disagreeing with his conclusion that artificial forms of contraception were contrary to God's will.

AUSTRALIAN, CHINESE EXPOSITORS TO LEAD CONGRESS BIBLE STUDIES

Archbishop Marcus Loane of the Sydney diocese of the Anglican Church in Australia and the Rev. Philip Teng of the Christian and Missionary Alliance Church Union in Hong Kong will lead the Bible studies during the Asia-South Pacific Congress on Evangelism, to be held in Singapore from November 5—13, 1968. The Congress will bring together 1,000 Church leaders from 24 countries, including Ceylon.

Archbishop Loane brings to the Congress a vast storehouse of Bible knowledge, some of which he has shared with the Christian world through his numerous devotional books. Since his enthronement as Archbishop of Sydney and Metropolitan of New South Wales in 1966, Dr. Loane has maintained an undiminished fervour for evangelism as seen in his regular Bible expository ministries in his own diocese and annual Bible teaching tours overseas which he does two months each year.

He is known to have accepted his present post on condition that he be allowed to continue his regular Bible teaching ministry throughout the world.

Scion of a Presbyterian pastor from the National North-western University of China, the Rev. Mr. Teng is Chairman of both C. and M. A. Church Union and the Chinese Missionary Society of Hong Kong which has sent five missionaries to Vietnam. He is advisor to the Fellowship of Evangelical Students (IVF) in Hong Kong and conference speaker in several Southeast Asian countries, the United States and Canada.

1968 Subscriptions of Rs. 15 due now

Manager

Printed and published for the American Ceylon Mission by Mr. Abraham Saravanamuthu Thambiratnam, residing at Manipay, at the American Ceylon Mission Press, Uduvil Road, Manipay, on Friday, 23rd August 1968.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org